

Charles WILDT is een van de meest kleurrijke figuren in de marge van het Oostends schilderswereldje. Van beroep was hij blijkbaar huisschilder. Door de dag hanteerde hij dus de grove borstel, maar daarnaast nam hij ook graag de fijne penselen ter hand. Komt daarbij dat hij graag een pintje moet verzet hebben. Mondelinge overlevering leerde ons dat hij zich voor zijn schilderijen graag in natura (lees gerstenat, of was het iets "straffer"?) liet betalen.

Gegevens uit de burgerstand

Charles-Pierre WILDT werd op 20 februari 1851 te Oostende geboren als zoon van Charles WILDT sr (°ca. 1820) die werkman en later drankverkoper was. Zijn moeder heette Jozephine-Francisca PHILIPS. Ze moet omstreeks 1818 geboren zijn.

Charles WILDT jr. had nog een zuster, Rosalie-Justine-Victorine WILDT (°Oostende, 6 december 1852).

Charles WILDT huwde met Louise-Marie LAUWAGIE en werd schildersknecht. Zij woonden in de Euphrosine BEERNAERTstraat, 23.

Op 13 september 1884 werd hun zoon Henri-Jules WILDT geboren. Deze overleed in 1903.

Charles WILDT overleed te Oostende op 15 november 1912.

WILDT'S Schilderkunst

WILDT's schilderijen zijn zeer ongelijk van kwaliteit. Sommige zijn goed verzorgd, andere veel minder. Zijn thematiek is uitgesproken Oostends, folkloristisch, wat naïef zelfs. Plaatselijk moet nog veel werk van hem bewaard zijn. Ziehier een lijst van wat ons nu reeds gekend is :

- Duinenlandschap met 5 vissersvrouwen in een groentetuin
Verz. M. DECLERCK, Oostende.
- Portret van de zeilsloep O. 211 "François Marie"
Privéverzameling, Oostende
Scheepsportret van de O.211, gezien langs bakboord, even buiten de haven van Oostende.
olie op doek; niet gedateerd.
De O.211 verging in 1905, wellicht na een aanvaring in de nabijheid van het lichtschip "Noord-Hinder".
Zeer verzorgd schilderij in vergelijking tot de andere die ons gekend zijn.
- Oostende den 24 augustus 1887
Oostende, Museum voor Schone Kunsten (516)
Tafereel van de Vissersopstand, naar de eigentijdse dagbladgravure die aan de basis lag voor méér identieke taferelen.
olie op doek; 49 x 70
Herkomst : A. D'HOEST, Oostende (1950)
Hangt in het Heemkundig Museum.
- De Decoratieve schilderijen uit de destijds gekende danszaal "In 't Konijntje",
Sint-Franciscusstraat te Oostende. Ze werden in 1950 bij BUCHMULLER aangekocht door de stad, en naderhand gerestaureerd door Pierre BENIEST (die zijn ateliers had Hoek Poststraat-Aartshertoginnestraat).

De reeks bestaat uit :

- a) De groote markt van Oostende 1641
Oostende, Museum voor Schone Kunsten (580)
olie op doek; 195 x 455 cm
- b) Panorama van Oostende
Oostende, Museum voor Schone Kunsten (603)
olieverf op doek; 195 x 455 cm
dateert uit 1908.
- c) Het fort van Blankenberge - De oude visserscherkade en het wit huis van Oostende
1808
Oostende, Museum voor Schone Kunsten (591)
olieverf op doek; 204 x 530 cm
In depot in het Bestuursgebouw van de Vissershaven.
- d) De oude vischmarkt van 1677
Oostende, Museum voor Schone Kunsten (562)
olieverf op doek; 125 x 340 cm
dateert uit 1902

- e) De oude vischmarkt van Oostende van 1585
Oostende, Museum voor Schone Kunsten (495)
olieverf op paneel 73 x 98 cm

Fantaisistische voorstelling van de vismarkt. Het gezicht is genomen in vogelperspectief. Het voorplan wordt ingenomen door een aantal vissen en visbennen. Twee rijen schragen staan langs de langszijde van de markt met de visverkoopsters erachter en talrijke kooplustigen ervoor. Boven de huizen op het achterplan steekt een windmolen uit.

getekend onderaan midden : Ch. WILDT

opschrift onder midden : Oude vischmarkt van Oostende van 1585

Hangt in het Heemkundig Museum

- f) De grote markt te Oostende omstreeks 1640
Oostende, Museum voor Schone Kunsten
Fantaisistische voorstelling van de marktplaats tijdens een drukke marktdag. Marktmen, een toneelstallage met twee spelers en een groep kijklustigen errond. Rechts krahet stadhuis. Uit de Kerkstraat komt een processie. Boven de huizen van het achterplan-links steekt een kerktoeren (Kapucijnenkerk) uit.
olieverf op gemaroufleerd doek; 73 x 99 cm
getekend onderaan rechts : Ch. WILDT
opschrift rechts onder : Oude groote markt van Oostende van 1640
Hangt in het Heemkundig Museum

- De gebrande Sint-Pieter & Pauluskerk (sic)
Oostende, Museum voor Schone Kunsten (513)
olieverf op paneel; 49 x 68 cm
Gaaf terug op de destijds populaire chromolitho van VAN CUYCK
Herkomst : Aangekocht bij Pierre BENIEST in 1960
Hangt in het Heemkundig Museum.

- Jantje Adams

Oostende, Heemkundig Kring "De Plate"

olieverf ; 34 x 22 cm

gemonogrammeerd W. onder rechts

Jantje ADAMS was een Oostends volkstype (°ca. 1830) die in 1877 blind werd na pokken (1). Hij is ten voeten uit uitgebeeld, spelend op een viool.

Destijds circuleerden in Oostende wel meer van die volkse schilderijtjes van populaire figuren als Jantje ADAMS, MEULEOARE, Mietje KRUTJE of Pietje FLACON.

WILDT moet er zeer veel geschilderd hebben, alsook de VAN CUYCK's van wie er ook enkele bewaard worden in het Heemkundig Museum. Maar met de VAN CUYCK's is er dan steeds het probleem wie wat heeft geschilderd.

Norbert HOSTYN

(1) A. SLEEKs, Oude Oostendse volkstypes, (Oostende), s.d., p. 31-33.

NAAR AANLEIDING VAN DIT ARTIKEL WORDT DE FIGUUR VAN WILDT SPECIAAL BELICHT IN HET HEEMKUNDIG MUSEUM. ENKELE VAN DE GROTE DOEKEN WORDEN VOOR DE GELEGENHEID EENS UIT DE RESERVES GEHAALD.

FRAGMENT UIT HET LUISTERSPEL "NACHMITTAG IN OSTENDE"

Ilse Aichinger werd geboren te Wenen op 1 november 1921. Het Oostenrijkse literaire maand-schrift "Literatur und Kritik", uitgegeven te Salzburg door de Otto Müller Verlag, drukte in het nummer 31 van februari 1969, van blz. 1 tot en met 11, het begin van de tekst van haar luisterspel, "Nachmittag in Ostende", dat voor het eerst door de "Norddeutsche Rundfunk" in de ether werd gebracht. Over de letterkundige achtergrond en waarde, groot of eerder gering, zal ik mij hier liever niet uitspreken : dat laat ik andere, meer bevoegde personen graag over. Wel wil ik over het literaire werk van Ilse Aichinger wat langer uitweiden. Ten behoeve van de radio had zij, vóór 1970, reeds meerdere luisterspelen gecreeerd en gepubliceerd : "Besuch im Pfarrhaus" (1961), "Weisse Chrysanthemen" (1961), "Knöpfe" (1965) en "Oakland" (1970). Zij is ook de auteur van de roman "Die grössere Hoffnung" (1948) en van het verhaal "Rede unter dem Galgen" (1952), in 1953 onder de titel : "Der Gefesselte". In 1957 verscheen dan haar "Zu keiner Stunde. Dialogszenen", in 1963 een verzameling verhalen, dialogen en gedichten onder de titel : "Wo ich wohne" en in 1965 "Eliza, Eliza", eveneens een aantal gebundelde verhalen, dialogen en gedichten. Dit overzicht, slechts summier en zeker niet exhaustief bedoeld, is uiteraard voor aanvullingen vatbaar en zelfs dankbaar aanbevolen, te verklaren door mijn slechts zeer oppervlakkige kennis van de Oostenrijkse hedendaagse letterkunde...

Emiel SMISSAERT

N.V.D.R. : Indien wij het goed voorhebben dan werd dit stuk, dat de zeedijk als decor heeft en waar de gemaskerde figuren in voorkomen een paar jaar geleden voor de Duitse T.V. in beeld gebracht.

O.V.